

INTERVENCIÓ DE JOSÉ MONTILLA A L'AUDITORI WINTERTHUR (12 de setembre de 2006)

Senyores i senyors,

Sóc molt optimista sobre les possibilitats de Catalunya. Amb el nou Estatut per fi tenim totes les eines que ens han de permetre que el nostre país faci un gran salt cap endavant. Tenim més poder i més diners. I ara els hem de posar al servei dels catalans i les catalanes.

Tenia moltes ganes de poder-me dedicar intensament, exclusivament, a la tasca de convèncer els catalans i les catalanes sobre la necessitat d'obrir una nova etapa política després de l'aprovació del nou Estatut.

És un moment de fets, no de paraules.

Optimista com sóc, també sóc conscient dels problemes i les dificultats que hem d'afrontar. I de la gran demanda de justícia social i d'igualtat d'oportunitats.

Entenc la política com a projecte col·lectiu, com a eina de transformació. L'Ajuntament de Cornellà em va proporcionar la primera gran oportunitat de posar en pràctica els meus principis i de posar a prova la meua capacitat d'impulsar reformes. Els Ajuntaments són magnífiques escoles de política i de gestió pública.

Per impulsar reformes cal també estar en disposició de practicar la renovació. Com ho ha fet el PSC amb Joan Clos al Ministeri d'Indústria i amb Jordi Hereu a l'Alcaldia de Barcelona. Altres parlen de renovació, però no la practiquen mai.

Abans d'entrar a descriure les prioritats de la nova etapa de la política catalana que em comprometo a encapçalar si compto amb la confiança majoritària dels ciutadans, voldria expressar algunes conviccions de fons.

El meu és un projecte de catalanisme social, que segueix l'estela traçada per Pasqual Maragall. Catalunya és un país orgullós de la seva llengua i la seva cultura, una societat acollidora i dinàmica, i compta amb una ciutadania activa en la lluita per construir un futur millor. Jo em vaig comprometre en la lluita per les llibertats democràtiques i nacionals de Catalunya, quan la democràcia encara no havia arribat. Altres van preferir esperar temps més plàcids. Això són fets, no paraules.

Des d'aquell moment he entès la política com a projecte col·lectiu, com a projecte al servei del país i no com a projecte per posar el país al servei d'interessos personals o de grup. Des de llavors estic convençut que la nació catalana assegura el seu futur amb un patriotisme basat en drets i deures, amb una ciutadania basada en la igualtat d'oportunitats.

Catalunya és per a mi una terra d'acollida i de llibertat. És també la terra on he plantat les meves arrels. On han nascut els meus fills i on he volgut construir el futur dels meus. Si quelcom defineix la identitat catalana és el respecte a la diversitat i el compromís col·lectiu de preservar i eixamplar un llegat històric, lingüístic i cultural, del qual ens sentim orgullosos.

La vitalitat de Catalunya rau precisament en la seva capacitat integradora, que s'ha afermat en la defensa d'una personalitat nacional ben marcada. I el nostre futur com a poble depèn en gran mesura de l'enfortiment d'aquesta capacitat d'integració.

Catalunya pot exhibir amb orgull aquesta capacitat. Catalunya ha estat fàbrica de catalans i catalanes. No sols els nascuts aquí, sinó els que vàrem venir aquí a treballar, vàrem aprendre a estimar aquesta terra i ens sentim orgullosos de formar part d'aquest poble.

Aquest orgull de ser català ha d'estar a l'abast dels nascuts aquí i també dels que aquí han trobat el lloc on viure i treballar, i on veure créixer els seus fills. Jo estic molt orgullós de ser català. I lluitaré perquè totes les persones que visquin i treballin aquí també se sentin orgulloses de ser catalanes.

Amb l'orgull de compartir drets i deures. Drets com el de rebre una assistència sanitària pública de primer nivell, sense mirar si qui la necessita té diners o no. Deures com el de conèixer i defensar la nostra cultura.

Amb l'orgull de veure créixer les oportunitats, en una economia dinàmica capaç de garantir la plena ocupació.

Amb l'orgull de viure en una societat avançada, que garanteix a tots la igualtat davant la llei i uns drets socials en expansió.

Amb l'orgull de viure en un país d'història mil·lenària i l'orgull de construir plegats un futur que ens garanteixi a tots l'oportunitat de desenvolupar el projecte de vida que cadascú hagi triat lliurement.

Avui tenim a les nostres mans els instruments per garantir no sols la nostra existència com a poble, sinó la construcció d'una societat d'homes i dones lliures, conscients de les seves responsabilitats i obligacions, capaços d'assegurar el benestar de les seves famílies.

I a això vull dedicar els propers anys de la meva vida. Vull contribuir a fer realitat el somni català.

Sóc conscient de la força que tenim com a país i com a societat.

Sóc conscient de les possibilitats que s'obren amb el nou Estatut.

Estic convençut que la nostra relació fraternal amb els pobles d'Espanya és la millor garantia per al nostre autogovern i per al nostre progrés econòmic, social i cultural.

Estic convençut que a Europa ens estem jugant el futur d'un model social que és el nostre i del qual ens sentim orgullosos. Aquest model basat en la cohesió i en la justícia social, en la llibertat i en la democràcia i en una economia dinàmica i competitiva. I per això mantindrem l'impuls que el President Maragall ha donat a l'euroregió.

Sóc conscient que el nostre mercat és el món, i també que, com mai en la història, la construcció d'un ordre internacional democràtic, just, solidari i pacífic és imprescindible per garantir el nostre propi benestar.

O és que pensem que aturarem els *cayucos* exclusivament amb patrulleres? Els *cayucos* s'aturaran també en funció que hi hagi més oportunitats en els països d'origen. Qui digui una altra cosa menteix i manipula.

Sóc conscient que cal obrir les portes al futur del nostre jovent, que massa sovint veu com les seves capacitats i el seu esforç no serveixen per garantir el ple desplegament del seu potencial.

L'emancipació juvenil està en el centre del projecte que vull desenvolupar els propers quatre anys. No pot ser que els joves no tinguin un horitzó de futur perquè no poden accedir a un habitatge.

Vull parlar-vos també de les meves conviccions socialistes. El meu compromís polític sempre ha tingut com a horitzó la construcció d'una societat més justa. Les meves referències polítiques són Allende, Brandt, Palme, Mitterrand o Reventós.

Estic convençut que el progrés d'una societat no sols es mesura per la seva riquesa aparent, sinó mirant quines escoles té i si tothom pot accedir-hi, mirant quins hospitals té i si tothom pot accedir-hi, mirant com atén els sectors més febles, com lluita contra l'exclusió social i per eradicar la pobresa.

El progrés social es mesura en termes de com la societat atén aquells i aquelles que més ho necessiten.

La gent d'esquerres volem un país capaç de proporcionar oportunitats a tothom, volem una societat capaç d'atendre tots els que ho necessitin.

El meu principal adversari no sap trobar diferències entre dretes i esquerres. Per a ell és el mateix votar la investidura d'Aznar o no fer-ho, estar a favor del transvasament de l'Ebre o estar-hi en contra, estar a favor d'una rebaixa d'impostos als sectors més benestants encara que això afebleixi els serveis de benestar o estar-hi en contra.

Per a mi és evident que un Estat del benestar avançat requereix una economia dinàmica, una fiscalitat progressiva i unes polítiques socials ambicioses.

Sóc un defensor aferrissat de l'Estat del Benestar. Un Estat del Benestar potent. Capaç de combinar mercat i sector públic. Creixement amb redistribució i respecte al medi natural. Esperit emprenedor i innovació amb seguretat. Competitivitat amb cohesió. Estímul a la llibertat amb igualtat d'oportunitats.

Ningú no dubta que cal adaptar l'Estat del Benestar, que inclou les polítiques de suport a les famílies, a noves exigències i realitats. Però això no ha d'implicar en cap cas un retrocés en les conquestes socials. Aquesta és una altra gran diferència entre la dreta i l'esquerra. La dreta utilitza la necessitat d'adaptació de l'Estat del Benestar com a pretext per reduir la despesa social. Jo no ho permetré. Entre altres coses perquè encara el nostre nivell de despesa social amb respecte de la riquesa del país és inferior a la mitjana europea dels 15.

Però tampoc no oblidaré la necessitat d'adaptar millor l'Estat del Benestar al cicle vital de les persones i a evitar que ningú no s'instal·li en una perillosa cultura de la dependència.

El meu compromís és rotund: treballaré per una societat més igualitària i més justa, per una societat on el benestar esdevingui l'eix central de la identitat col·lectiva.

Tampoc no hem de passar per alt una creixent demanda de seguretat. Seguretat als carrers i les propietats, seguretat ciutadana, ben segur, però també seguretat a la feina, a la carretera, a l'alimentació, als hàbits de vida. Perquè la inseguretat genera desigualtats. I no és de rebut una situació en la que sols se sentin segurs aquells que poden pagar serveis de seguretat privada.

El President Maragall ho va definir amb encert: barris segurs, escoles dignes.

En una societat avançada com la nostra, aquests objectius, avancen en forma de polítiques públiques. A través de l'acció de govern. Tres anys de govern Maragall han posat les bases per capgirar la lògica de polítiques conservadores, clientelars i de curta volada practicades per CiU al llarg de 23 anys.

Vull fer també una breu reflexió sobre allò que entenc per servei públic.

Em vaig apropar al servei públic com a conseqüència del meu compromís cívic per les llibertats. Precisament per això crec que la gestió dels interessos col·lectius ha de fonamentar-se en compromisos ètics que, a part d'estrictes i severs, han de ser públics.

En aquest sentit, vull prendre davant vostre cinc compromisos ben concrets:

1) Em comprometo a gestionar amb rigor i honestedat absoluta els recursos de la Generalitat i a exigir el mateix rigor i la mateixa honestedat als meus col·laboradors. Administrem els diners dels ciutadans i això ens obliga a gestionar-los d'una forma honrada, eficaç i eficient. En definitiva, donar confiança als ciutadans. Donar-los la plena garantia que el dipòsit de confiança que ens fan quan ens encomanen la conducció dels afers públics és correspost amb escriure.

2) Em comprometo a retre comptes de la meva gestió i a avaluar regularment davant el Parlament i els mitjans de comunicació el resultat de les polítiques del meu govern.

3) Em comprometo al diàleg constant amb totes les forces polítiques democràtiques, amb totes les organitzacions socials i amb els representants dels ciutadans. El govern ha de ser exercit amb humilitat, perquè el suport ciutadà no és un xec en blanc sinó un mandat del poble.

4) Em comprometo a la col·laboració lleial amb totes les institucions. La Generalitat, com totes les institucions, no és patrimoni dels governants ni tampoc dels partits, sinó propietat dels ciutadans. El benestar de la ciutadania exigeix que les diferents institucions col·laborin amb absoluta lleialtat.

5) Em comprometo que en qualsevol decisió, en qualsevol actuació, i en tot moment, prevalgui sobre qualsevol altra consideració, l'interès dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya. Per a mi no hi ha interès superior al de la defensa dels meus conciutadans i conciutadanes.

Honestedat, transparència, diàleg, lleialtat institucional i primacia de l'interès de la ciutadania: aquests són els meus 5 compromisos i aquests són els meus 5 principis ètics com a governant.

Amigues i amics,

Ara m'agradaria parlar-vos del futur de Catalunya. Però no d'un futur llunyà o d'un futur de promeses impossibles. Us vull parlar del futur que podem construir plegats si obtinc la confiança majoritària dels ciutadans i les ciutadanes de Catalunya. Un futur de fets, no de paraules.

Catalunya ha d'encetar una nova etapa que posi el nou Estatut i el nou finançament al servei de la gent. Precisament per això dic que ara és l'hora dels catalans i les catalanes.

El nou Estatut ha estat possible gràcies a la bona sintonia entre el govern de Catalunya i el Govern d'Espanya. La millor garantia per al desplegament de l'Estatut és, precisament, mantenir aquesta bona entesa.

Ara més que mai el progrés de Catalunya està en les nostres mans, ara la responsabilitat és nostra i de ningú més. S'han acabat els temps on la culpa de tots els mals la tenien els altres. S'ha acabat l'hora de cercar responsabilitats fora d'aquí, s'ha acabat l'hora de fugir d'estudi. És hora de fets, no paraules.

L'eix que vertebrarà l'acció del meu govern és el correcte desplegament de l'Estatut, com a instrument de progrés econòmic i cohesió social del nostre país.

El proper 1 de novembre decidirem si el desenvolupament de l'Estatut i les polítiques públiques que sustenta estarà orientat en un sentit conservador o un sentit progressista. Perquè per a nosaltres hi ha moltes diferències entre la dreta i l'esquerra. Encara que Artur Mas no les sàpiga veure.

Amics i amigues, aquesta nova etapa, la de l'Estatut del 2006, és la que correspon a l'hora actual del catalanisme polític, el de la nació plural i inclusiva, desacomplexada i optimista, fonamentada en els drets, els deures i les oportunitats dels ciutadans i les ciutadanes.

Ha arribat el moment de construir la Catalunya de la igualtat d'oportunitats, del treball estable, de les infraestructures, de la integració de la nova immigració, de l'habitatge accessible, de la cultura, del benestar.

I cal fer-ho cercant les màximes complicitats i l'impuls de la pròpia societat. Fugint de l'intervencionisme de l'administració que és sovint una pràctica perniciosa. També treballant des de baix, des dels municipis i els territoris. Per això, en la propera legislatura es faran realitat la llei d'organització territorial i la llei electoral que CiU mai no ha volgut.

Vull presidir un Govern que tingui com a protagonista la gent de Catalunya, les famílies treballadores. Faré de les seves necessitats i anhels, els objectius del futur govern de Catalunya. Amb el potencial del nou Estatut, amb el potencial de Catalunya em comprometo a treballar per assolir tres grans objectius: una ocupació de qualitat per tothom i una societat de benestar avançada i un país modern competitiu i obert al món.

Vull fer realitat la Catalunya que ofereix un treball de qualitat i un projecte de vida a tots els seus fills.

Vull una Catalunya competitiva que generi llocs de treball segurs i de qualitat, i que sigui capdavantera en coneixement i noves tecnologies.

Vull una educació pública, moderna i de qualitat, que promogui una plena igualtat d'oportunitats i proporcioni una bona qualificació professional. Una educació que ens ajudi a caminar cap a una societat trilingüe en la que els nens dominin el català, el castellà i l'anglès. Perquè els catalans de demà no hauran d'optar entre dues llengües, n'hauran de conèixer tres.

Vull empreses i emprenedors que trobin en l'Administració el suport necessari per fer realitat les seves idees i per desplegar plenament la seva creativitat.

Vull una Administració capaç de motivar els funcionaris, capaç d'incrementar la seva eficàcia, capaç de gastar menys i d'invertir millor.

Necessitarem l'esforç de tots per fer d'aquest projecte una realitat que beneficiï tothom. El diàleg social serà l'eina fonamental que utilitzaré per conciliar els interessos d'uns i altres. Agents socials i econòmics trobaran en mi un President compromès amb el diàleg i la mediació.

Per a mi l'aposta és clara. Catalunya ha d'anar més enllà en el seu model de competitivitat. Avui ja sabem que el futur de les societats desenvolupades es fonamenta en el coneixement i en la capacitat que tinguem per fer-ne un dels factors claus del nostre creixement econòmic. La formació, la recerca, el desenvolupament i la innovació, així com les tecnologies d'informació i comunicació són els dos elements centrals per aconseguir aquest gran objectiu.

Per aquesta raó, treballaré per augmentar la presència i l'ús de les Tecnologies de la Informació i la Comunicació en la societat catalana, a les llars, a les escoles i a les empreses. Incrementaré la despesa en recerca, desenvolupament i innovació, tant pública com privada, per aconseguir arribar a superar la mitjana europea durant la propera legislatura.

En aquest sentit, també és necessari que millorem els recursos de les universitats i les apropem al món de l'empresa i de l'economia, millorant la integració de titulats universitaris en les empreses, fent participar a aquestes en la Universitat i aprofundint en les infraestructures i recursos necessaris per fer de la transferència tecnològica una realitat del nostre món acadèmic i empresarial.

L'activitat industrial ha de tenir un paper fonamental en la millora de la productivitat. Apostaré per una política de suport a sectors estratègics emergents que hauran d'estirar del conjunt dels sectors productius del nostre país, sense oblidar les problemàtiques concretes dels sectors industrials en transformació. Impulsaré la consolidació i internacionalització de la nostra potent indústria agroalimentària.

La indústria turística té una importància estratègica per a Catalunya. El nostre model turístic necessita canvis que el facin més competitiu en un entorn en el que la competència en preus és cada vegada més difícil. Catalunya és rica en cultura, paisatge i patrimoni i hem de ser capaços d'orientar el nostre sector turístic cap a la millora de la qualitat, incrementant l'eficiència dels serveis i promovent la riquesa natural i la diversitat cultural del nostre país. Una oferta turística cada cop més diversificada i de més qualitat. Aquest és l'objectiu que us propono.

També sóc conscient dels riscos i les oportunitats del món del comerç, que és garantia de dinamisme econòmic i d'una bona vertebració urbana.

La Catalunya cohesionada i competitiva que vull, necessita superar els seus dèficits en infraestructures i energia. Hem d'aprofitar no només tots els recursos que es deriven dels acords estatutaris amb l'Estat, sinó la nostra pròpia autonomia de despesa per fer possible que el dèficit en infraestructures i l'escreix de peatges es vagi reduint de forma continua.

Catalunya té grans infraestructures per fer a mig i llarg termini i el meu govern no defugirà la responsabilitat de tirar-les endavant. De la mateixa manera hem d'optar clarament per la interconnexió de xarxes energètiques, l'ús racional i l'estalvi de l'energia, i una opció clara per les energies renovables que són també una oportunitat industrial a aprofitar.

Les transformacions que hem viscut durant els darrers anys, de caire social, demogràfic, econòmic, cultural, han convertit Catalunya en una societat enormement complexa. Una societat molt diferent a la que teníem fa vint anys. Fenòmens positius com la incorporació massiva de la dona al món del treball, la major longevitat de la població o la immigració, han coincidit amb transformacions dels models familiars i dels valors predominants a la societat.

Vull també una Catalunya de persones que desenvolupen el seus talents sense renunciar a la seva vida familiar. La conciliació de la vida professional i la vida domèstica és un problema al que vull donar prioritat.

Jo tampoc no puc gaudir de la meva família tant com voldria, ni puc assumir les tasques domèstiques que hauria d'assumir. Una societat avançada ha d'incorporar aquesta reflexió.

Per aquesta raó dedicaré més recursos a les polítiques d'atenció a la dependència i a les escoles bressol. Impulsaré un debat sobre l'ús del temps, sobre els horaris de treball, lleure, i els de la pròpia Administració. I també una millora significativa de la mobilitat, amb un impuls rellevant al transport públic.

Aquest esforç de conciliació ha de contribuir de forma eficaç al repte de garantir la plena igualtat entre homes i dones. Impulsaré la paritat en la presència política i institucional, vetllaré per tal d'eliminar la discriminació laboral i salarial que encara pateixen moltes dones i intensificaré el combat contra la violència de gènere.

Només la Catalunya del benestar pot afrontar amb garanties els reptes que tenim per endavant. Una Catalunya preocupada per les persones, vigilant i resolutiva davant els problemes reals de la ciutadania, en definitiva, la Catalunya de la salut, l'educació, els serveis socials, l'autonomia de les persones i la cultura.

Un sistema de salut amb una permanent vocació de millora de la salut pública, de millora de l'assistència sanitària i d'increment de l'atenció a les malalties cròniques.

És cert que la nostra salut pública ha assolit fites impensables fa només alguns anys, però encara queda molt a fer en termes d'eficiència del sistema, d'atenció personalitzada i de qualitat.

En aquests darrers anys hem fet un gran esforç per reduir les llistes d'espera. Però no n'hi ha prou. Seguiré treballant perquè disposem d'una salut pública moderna, capaç d'innovar i avançar, que afronti els grans i els petits problemes. Que s'ocupi de modernitzar les instal·lacions sanitàries i de reciclar els seus professionals. En definitiva, una salut pública que arribi a més gent i en millors condicions.

La Catalunya del futur necessita una educació de futur. Una Catalunya amb un sistema educatiu públic, universal, inclusiu, laic i de qualitat.

És necessari ampliar i millorar l'oferta educativa, adaptar-la als joves d'avui en dia, fer-la atractiva, amb més recursos i de més qualitat.

Això, amics i amigues, xoca per exemple amb fets com que, malgrat l'esforç del govern i les millores que s'han produït en els darrers tres anys, encara s'imparteixin classes en barracots, o que la societat de la informació hagi arribat insuficientment a les nostres escoles, o que el cost dels llibres de text recaigui de forma tan feixuga sobre les famílies.

Vull que Catalunya aprofiti el potencial de tots els nens i nenes, sigui quin sigui el seu origen familiar. Per això apostaré per la gratuïtat plena de l'educació obligatòria fins als setze anys. I això inclou la gratuïtat dels llibres de text. El meu serà un govern de fets i no paraules. I en quatre cursos, a comptar des del que avui comença, els llibres de text seran gratuïts.

La Catalunya que volem construir és també la Catalunya dels serveis socials. En primer lloc aprovant una llei aturada per interessos electorals de l'oposició al final d'aquesta legislatura. Serà una de les primeres lleis que aprovarem, serà un dels pilars sobre el que construirem la Catalunya del benestar. Aquest cop la dreta no podrà evitar que Catalunya tingui uns serveis socials de primera d'acord amb el país de primera que volem, i a l'abast de tothom.

En aquest sentit, l'atenció a les persones dependents, les persones amb discapacitat invalidant, malaltia o edat avançada, constitueix un gran repte per a una societat com la nostra.

El govern que presideixi assegurarà uns ingressos econòmics dignes per a totes les persones grans de Catalunya i garantirà el dret de tota persona gran a accedir a uns serveis sanitaris i socials de qualitat en funció del seu grau de dependència.

Finalment, a una societat avançada de benestar correspon també un impuls decidit a la cultura en la seva riquesa i diversitat. Necessitem homes i dones lliures i cultes per construir el país que sempre hem somniat.

El meu govern desenvoluparà un gran projecte per donar respostes a la gran densitat cultural del país; per donar noves oportunitats als creadors i creadores i als emprenedors i emprenedores culturals; per concertar amb tots els sectors i els seus agents, amb els creadors, amb les empreses, amb el territori, amb les entitats i amb la ciutadania; per fer accessible als ciutadans el llegat de la nostra memòria; per posar al dia la xarxa d'equipaments culturals amb l'objectiu de dotar-los de continguts i de públics; i de projectar la cultura catalana per tot el món.

I tot el món inclou Madrid. I la cultura catalana inclou Pepe Rubianes, amigues i amics.

Protegiré amb convicció la llengua catalana, i ho faré amb el màxim respecte per la resta de llengües amb les que conviu. El català guanyarà la batalla de la difusió i el prestigi, i tots plegats guanyarem el combat a favor del respecte, la integració, la diversitat i la vitalitat cultural.

Vivim en una societat que rep, en molts casos de forma dramàtica, milers d'immigrants en situació il·legal cada any. Si és cert que és gràcies precisament a la immigració que podem tenir l'actual creixement econòmic, no ho és menys que no podem tractar aquest tema ni des de la demagògia, com fa la dreta, ni des de la frivolitat ni la ingenuïtat.

El meu projecte és clar: necessitem immigrants per continuar creixent, però no podem acollir tots aquells i aquelles que voldrien venir. Una immigració sense control és inviable. I no la permetrem. Hem de limitar els fluxos d'immigrants, hem de fomentar una immigració regulada, fins i tot a través de la contractació en origen. Necessitem també que els immigrants s'integrin. Els oferim acollida i respecte a la diversitat que representen, però els exigim, com a tothom, el respecte de drets i deures comuns, el respecte als trets que identifiquen la nostra societat, com la rigorosa igualtat entre homes i dones, o la laïcitat de les institucions.

I no em vull allargar més perquè sé que molts de vosaltres voleu anar a veure el Barça. I no voldria perdre el vostre suport.

Amigues i amics,

El somni català de fer una societat lliure, d'homes i dones lliures, respectuosa de la diferència i orgullosa de la seva identitat, pròspera i justa, dinàmica i segura, és al nostre abast.

Tenim les eines i tenim la determinació. Tenim el projecte i tenim els equips. Esperem ara comptar amb el suport dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

No ens caldrà, com deia el nostre poeta Salvador Espriu, anar nord enllà per trobar aquella "gent néta i noble, culta, rica, lliure, desvetllada i feliç".

I tampoc ens caldrà esperar futurs distants per fer realitat aquest somni, perquè, també citant un insigne poeta, Miquel Martí i Pol, "Ara és demà".

I ara, el que calen són fets, no paraules.

Moltes gràcies, amigues i amics.